

HENDL HELEN MIRRA

OPÅLITLIGT

Opening: October 2, 2025, 17.00 – 20.00 pm

Exhibition period: October 3 – 31, 2025

Opening hours: Tuesday – Friday 11.00 – 18.00, Saturday 12.00 – 16.00

Upcoming exhibition: Ana Cláudia Almeida, ektor garcia & Thea Ekström
November 7 – December 19, 2025

Hendl Helen Mirra was born in Rochester New York in 1970 and lives on the Pacific coast near San Francisco.

Solo exhibitions include Musée d'art contemporain de la haute-vienne (Chateau de Rochechouart), Rochechouart, France (2022); MAZ, Museo de Arte Zapopan, Zapopan, Jalisco, Mexico (2020); Haus Konstruktiv, Zürich (2012); KW Institute for Contemporary Art, Berlin (2011); Dallas Museum of Art (2004); Berkeley Art Museum (2003); Whitney Museum of American Art, New York (2002); and Renaissance Society at the University of Chicago (2001). A fifteen-year survey (1996-2010) of her work was presented at Culturgest in Lisbon in 2014. In 2023 the Swiss Institute, New York commissioned the work Harmless mistake as part of the long-term exhibition Spora on view until May 2026. Recent group exhibitions in 2025 include Parcours, Art Basel, Basel, Switzerland; Fondazione Cosso, Turin, Italy and Mudam Luxembourg – Musée d'Art Moderne Grand-Duc, Luxembourg-Kirchberg. She participated in the XIII Bienal de Arte Paiz, Guatemala City and Antigua GT (2023), the 30th São Paulo Biennial (2012) and the 50th Venice Biennial (2003). Recognitions and residencies include the DAAD in Berlin (2005/2006), OCA in Oslo (2007/08), IASPIS in Stockholm (2011), MacDowell (1998, 2013, 2015), and a Guggenheim fellowship (2020).

After a nine year phase of weaving, in 2021 I gave away my tapestry looms, because I wanted to shift from the sharp focus of detail orientation to the soft focus of open awareness. The weaving process had become too familiar, and I wanted to return to not-knowing. What has remained is an intimacy with my day to day experience, tuned in at a low volume, and an ardency for aimless walking.

There are some paintings that index the walking: reverse "replicas" of irregularly shaped wood carved trail signs from the Sierra Nevada mountains. They allow an imaginary liberatory situation: both behind the sign (a signifier), and in an actual place that is beyond any naming – unsigned.

And there are some vertical planks of wood that lean, each with a calligraphy of two turning words, drawn on thin paper, mounted as a veneer. Beginning with both arms outstretched, with an ink brush in each hand, simultaneously writing forwards and backwards. They are in cursive and they are not neat. Rather like seaweed. There is lightness in the words and images and weight in their objecthood. Traces of breathing and easeful attention. I call them peripheral calligraphies.

There are two readymades. One is a remnant of a wood ruler, found on a slope in South Tyrol. The other was found in a scrap pile at Waldau, the psychiatric clinic near Bern where the synesthete writer Robert Walser lived for some time. It is a bar of wood, painted green and well-worn.

All the works, though visual, are not about seeing, but rather signal sensorial being, infinitively living a temporary life, and being peacefully and namelessly emplaced.

– Hendl H Mirra

HENDL HELEN MIRRA

OPÅLITLIGT

Vernissage: 2 oktober, 2025, 17.00 – 20.00

Utställningsperiod: 3 – 31 oktober, 2025

Öppetider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Kommande utställning: Ana Cláudia Almeida, ektor garcia & Thea Ekström
7 november – 19 december, 2025

Hendl Helen Mirra föddes 1970 i Rochester, New York, och bor vid Stilla-havskusten nära San Francisco.

Hon har haft separatutställningar på bland annat Musée d'art contemporain de la haute-vienne (Chateau de Rochechouart), Rochechouart, Frankrike (2022); MAZ, Museo de Arte Zapopan, Zapopan, Jalisco, Mexiko (2020); Haus Konstruktiv, Zürich (2012); KW Institute for Contemporary Art, Berlin (2011); Dallas Museum of Art (2004); Berkeley Art Museum (2003); Whitney Museum of American Art, New York (2002); och Renaissance Society vid University of Chicago (2001). En femtonårig översikt (1996–2010) av hennes verk presenterades på Culturgest i Lissabon 2014. År 2023 beställde Swiss Institute i New York verket Harmless mistake som en del av den långvariga utställningen Spora, som pågår till maj 2026. Bland de senaste grupputställningarna 2025 ingår Parcours, Art Basel, Basel, Schweiz; Fondazione Cosso, Turin, Italien och Mudam Luxembourg – Musée d'Art Moderne Grand-Duc, Luxembourg-Kirchberg. Hon deltog i XIII Bienal de Arte Paiz, Guatemala City och Antigua GT (2023), den 30:e São Paulo-biennalen (2012) och den 50:e Venedigbiennalen (2003). Utmärkelser och residens inkluderar DAAD i Berlin (2005/2006), OCA i Oslo (2007/08), IASPIS i Stockholm (2011), MacDowell (1998, 2013, 2015) och ett Guggenheim-stipendium (2020).

Efter nio år av vävande gav jag bort mina vävstolar 2021, medveten om att jag ville röra mig från ett skarpt fokus på detaljer till ett mjukare fokus på öppen medvetenhet. Vävprocessen hade blivit alltför välbekant, och min önskan var att återgå till att inte veta. Kvar finns en intimitet med mina vardagliga erfarenheter, nedtonad men närvarande, och en vurm för planlösa vandringar.

Det finns målningar som fångar dessa vandringar: omvända repliker av oregelbundet formade träskyltar från Sierra Nevadas berg. De öppnar en imaginär frigörande situation: både placerad bakom skylten (en betecknare) och på en faktisk plats som ligger bortom alla benämningar – obestämd.

Och det finns vertikala träplankor som lutar, var och en försedd med en kalligrafi av två vändbara ord, ritade på tunt papper och monterade som fanér. Jag börjar med båda armarna utsträckta, en pensel i varje hand, och skriver samtidigt framåt och bakåt. De är skrivna i kursiv stil och är inte prydliga – snarare som havstång. Orden och bilderna bär på en lätthet, medan deras föremålslighet rymmer en tyngd. Spår av att andas och en stilla uppmärksamhet. Jag kallar dem perifer kalligrafier.

Det finns två readymades. Den ena är en rest av en trätumstock, funnen på en sluttning i Sydtyrolen. Den andra hittades i en skrothög i Waldau, den psykiatriska kliniken nära Bern där den synestetiske författaren Robert Walser bodde en tid. Det är en träbit, målad i grönt och väl använd.

Alla verk handlar inte om att se, även om de är visuella. De handlar snarare om att signalera sensorisk existens: att leva ett tillfälligt liv i oändligheten och att vara fredligt och namnlöst placerad.

– Hendl H Mirra